

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/61/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119212507
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2119212507.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudkýň JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Táne Šefčíkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, toho času u otca, zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, dieťa rodičov – matky: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, E., toho času F. XX, B., zastúpená splnomocnencom: MICHALIČKA advokáti s.r.o., so sídlom Halenárska 18, Trnava, IČO: 53 309 936, a otca: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. A. H. XXXX/XX, I., toho času B. XX, Česká republika, zastúpený splnomocnencom: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia – zákazu styku otca s maloletým dieťaťom, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia – zverenie maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 39P/40/2023 – 265 z 20. marca 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. a vo výroku II. v časti dočasného zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca, v časti úpravy práva matky na telefonickú komunikáciu s maloletou a s týmto právom spojenou povinnosťou otca zabezpečiť a umožniť takúto komunikáciu matky s maloletou a v časti obmedzenia trvania neodkladného opatrenia p o t v r d z u j e a vo výroku II. v časti úpravy styku matky s maloletou m e n í tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v roku od piatku od 14:00 hod. do nedele do 16:00 hod. s tým, že matka si maloletú v piatok prevezme pred miestom bydliska otca a po skončení styku v nedeľu maloletú odovzdá otcovi pred miestom svojho bydliska. Matka je povinná každú zmenu svojho bydliska otcovi riadne a včas písomne oznámiť. Otec maloletej je povinný maloletú na styk s matkou riadne pripraviť a v určenom čase ju matke pred miestom svojho bydliska odovzdať a matka je povinná maloletú po ukončení styku otcovi riadne a včas pred miestom svojho bydliska vrátiť.

II. Odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. v časti uloženia povinnosti matke prispievať na výživu maloletej m e n í tak, že v tejto časti uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje.

odôvodnenie:

1. Uznesením súd návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia o uloženie zákazu styku otca s maloletým dieťaťom zamietol (I.), nariadil neodkladného opatrenie nasledovného znenia: Súd dočasne zveruje maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca. Matka je povinná prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 100 eur mesačne, vždy do 15. toho dňa v mesiaci vopred, k rukám otca. Matka je oprávnená stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párný týždeň v roku od piatku od 14:00 hod. do nedele do 16:00 hod. s tým, že matka si maloleté dieťa prevezme a po skončení styku odovzdá otcovi v mieste bydliska otca. Matka je oprávnená telefonicky komunikovať s maloletým dieťaťom každý týždeň v utorok a vo štvrtok, vždy v čase o 19:00 hod. o dĺžke rozhovoru s maloletým dieťaťom 15 minút pri rešpektovaní záujmu dieťaťa k dĺžke hovoru. Otec je

povinný technicky zabezpečiť a umožniť telefonický rozhovor matky a maloletého dieťaťa. Obmedzuje sa trvanie neodkladného opatrenia na čas do právoplatného skončenia tohto konania vo veci samej (výrok II.) a rozhodol, že neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 39P/78/2019 - 36 zo dňa 16.03.2021 sa zrušuje (výrok III.).

1.1 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že v prebiehajúcom konaní o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletej A. sa matka návrhom doručeným súdu 22.02.2024 domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal styk otca s maloletou z dôvodu, že otec odmieta maloleté dieťa odovzdať matke, prerušil komunikáciu maloletej s matkou, a dieťa má z dôvodov na strane otca od 10.02.2024 absencie v školskom zariadení, teda otec marí povinnú školskú dochádzku dieťaťa. Matka sa mala na konci januára 2024 presťahovať do nového nájomného bytu, preto na naliehanie otca a odporúčenie ÚPSVaR Senica súhlasila, aby dieťa zostalo u otca na čas nevyhnutný na presťahovanie sa matky, ako aj na doliečenie sa maloletej z choroby. Matka po tom čo sa presťahovala dňa 09.02.2024 otcovi oznámila, že jej môže dieťa dňa 11.02.2024 priviesť do B.. Otec odmietol maloletú odovzdať matke a dňa 12.02.2024 ju ospravedlnil zo školskej dochádzky. Matke sa podarilo spojiť telefonicky s maloletou len raz, 17.02.2024.

1.1.1 Dňa 27.02.2024 bolo súdu doručené vyjadrenie otca k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej dočasne zveril maloletú A. do osobnej starostlivosti otca. Otec v podaní uviedol, že sporuje tvrdenie matky o tom, že matka súhlasila s tým, že si otec ponechá maloletú u seba na celý nasledujúci týždeň, aby sa doliečila a preto, že sa mala presťahovať do nového nájomného bytu. Matka mu maloletú odovzdala na bežný dohodnutý styk počas víkendu 26.01.2024, požiadala otca, aby jej maloletú priviezol v pondelok ráno na lekársku kontrolu k pediatričke v Senici. Otec následne odviezol matku s maloletou k domácnosti pána J. K.. Keď sa lúčil s maloletou pred vchodom do bytového domu, všimol si, že na chodbe bytového domu sa nachádzajú vystahované veci matky. Matka mu odmietla vysvetliť danú situáciu. Zatelefonoval jej partnerovi p. J. K., ktorý ho informoval, že matku vystahoval zo svojej domácnosti, matka nemá pre maloletú zabezpečené bývanie. Na miesto prišiel aj p. J. K., matka mu musela odovzdať kľúče od jeho bytu. Matka nevedela, kam s dieťaťom pôjde, preto jej navrhol, aby maloletá zostala v jeho osobnej starostlivosti, kým si ona vyrieši situáciu, v ktorej sa ocitla. Uvedené odporučila aj kolízna pracovníčka maloletej, ktorá vec riešila s nimi cez telefón. Matka najskôr uvádzala, že sa presťahuje k svojej starej matke, ktorá má vyše 80 rokov a žije v B.. Neskôr sa otec dozvedel, že táto matka neprijala, a po jej osobné veci prišiel jej súčasný priateľ p. L. L. a matku presťahoval naspäť do jeho domácnosti, kde matka s ním predtým aj žila a zjavne aj ďalej žije. Tak tomu bolo aj pol roka pred pojednávaním dňa 08.09.2023. Maloletá po tom, čo sa dozvedela, že matka znovu žije v domácnosti p. L. L., kde s matkou žila po dobu takmer pol roka, sa odmietla vrátiť k matke. Opakovane otca prosila, aby ju nevydal matke a rovnako ho prosila, aby mohla zostať naďalej v jeho domácnosti v Českej republike. Otec požiadala matku, aby sa dostavili dňa 02.02.2024 na ÚPSVaR Senica a riešili súčasnú situáciu za asistencie kolíznej opatrovníčky. Na úrad sa dostavil v daný deň aj bývalý partner matky, p. J. K., ktorý si ponechal v osobnej starostlivosti ich maloletého 2 ročného syna E., ktorý je súdnym rozhodnutím zverený do osobnej starostlivosti matky. Matka sa dostavila na úrad v prítomnosti súčasného partnera p. L. L. Kolízna opatrovníčka vykonala pohovor s maloletou bez prítomnosti rodičov. Z vyjadrenia maloletej zjavne vyplýva, že s otcom má vytvorený intenzívny a harmonický vzťah, cíti sa v jeho prítomnosti a domácnosti bezpečne. Maloletá sa jednoznačne vyjadrila, že nechce s matkou odísť do spoločnej domácnosti k p. L. L. Po oboznámení rodičov s výpoveďou maloletej, matka slovne zaútočila na otca, vulgárne sa vyjadrovala pred všetkými zúčastnenými, toho celého bola účastná aj maloletá. Matka následne zakričala na otca, aby si maloletú zobral do p... a zo stretnutia rázne odišla. Otec teda odišiel s maloletou naspäť do svojej domácnosti v Českej republike. Otec matke nebráni v styku s maloletou, matka ani raz nepricestovala, aby sa s ňou stretla. Otec matke nebráni v komunikácii s maloletou. Matka sa od 29.01.2024 s maloletým synom stretáva po predchádzajúcej dohode s jeho otcom a po skončení stretnutia mu syna E. vracia naspäť do jeho osobnej starostlivosti. Pred maloletou však matka prezentuje, že syn je v jej osobnej starostlivosti v novom nájomnom byte, chýba tam už len ona. Maloletá vie, že to tak nie je a ešte väčšmi to prehľbuje jej nedôveru vo vzťahu k matke. Rovnako nepravdivým je tvrdenie matky o absencii maloletej v školskej dochádzke. Matka nedala súhlas na zmenu školského zariadenia. Po dohode kolíznej opatrovníčky z ÚPSVaR Senica s riaditeľom základnej školy prebieha vzdelávanie maloletej formou individuálneho vzdelávania. Otec so školou spolupracuje, má záujem, aby maloletá nezameškávala učivo. Otec po tom, čo jeho maloletá dcéra zostala pre neusporiadane vedený život matky bez domova, ihneď hľadal všetky možnosti, aby školská dochádzka maloletej zostala

riadne zachovaná, napriek tomu, že žije v Českej republike. Po celú dobu je o maloletú zo strany otca riadne postarané, otec sa jej venuje aj pri jej vzdelávaní. Maloletá o tom informuje aj matku počas ich telefonických rozhovorov. Maloletá opakovane dostala pri preskúšaní od triednej učiteľky hodnotenie známku 1. Preto navrhol zveriť maloletú dočasne do jeho osobnej starostlivosti.

1.1.2 Matka s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia nesúhlasila dôvodiac, že otec argumentuje výlučne dôvodmi a skutočnosťami, ktoré predstavovali len dočasnú situáciu na strane matky, ktorá trvala od 29.01.2024 do 09.02.2024 a pominula. Matka od 09.02.2024 býva so svojim synom E. v nájomnom byte, má pre dcéru a syna pripravenú spoločnú detskú izbu, preto argumentácia otca o nedostatočných podmienkach pre dieťa je nezmyselná a nedostatočná. Osobná situácia na strane matky nie je v žiadnom prípade dôvodom na zmenu zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti otca. Vyjadrenia dieťaťa považuje matka za manipulované zo strany otca. Matka má za to, že otec poškodzuje záujmy dieťaťa, nespolupracuje s matkou, čím sa diskvalifikuje z postavenia rodiča, ktorému môže byť dieťa zverené do osobnej starostlivosti. V následnom vyjadrení ďalej uviedla, že má podozrenie, že otec sa lieči na psychiatrické ochorenie. Pravdepodobne otec trpí neurologickým ochorením mozgu (pravdepodobne nádor mozgu), ktorého následky sa môžu prejavovať aj takýmto spôsobom. V tejto súvislosti je otec dlhodobo práceneschopný a požiadal o invalidný dôchodok. Zo znaleckého posudku č. 20/2022 znalkyne PhDr. Zuzany Mičkovej, PhD. vyplýva len to, že otec je aktuálne v dispenzári odborníkov z oblasti neurológie, v období vypracovania posudku v stabilizovanom stave. Medzi právnymi zástupcami rodičov došlo počas konania po 09.02.2024 k dohode o tom, že otec odovzdá maloleté dieťa matke v piatok dňa 15.03.2024 a matka otcovi maloletú dcéru vráti v nedeľu dňa 17.03.2024. K stretnutiu prišlo, otec najprv maloletú odovzdal matke a jej starému otcovi, avšak následne, keď otec zistil, že pre dieťa prišla matka na aute jej partnera L. L. – nakoľko matka osobný automobil nemá, vozidlo starého otca nebolo spôsobilé na takúto dlhú cestu – otec začal kričať, pričom prejavoval veľmi hlasne, agresívne a násilne svoj nesúhlas s odovzdaním dieťaťa matke. Neskôr otec spoločne so svojim bratom zablokovali auto tak, že matka nemohla s dcérou odísť a privolaná polícia síce upozornila otca, že sa dopúšťa trestného činu únosu dieťaťa, otec však uviedol, že ho to nezaujíma. Nakoniec matka odovzdala dieťa späť otcovi, pretože toto bolo v značnom psychickom amoku, triaslo sa, bolo veľmi vystrašené. Matka má za to, že otec psychicky týra dieťa. Dieťa má z otca strach, dieťa nevie vysvetliť dôvod, prečo nechce ísť k matke. Dieťa je schudnuté, triaslo sa, bolo vystrašené, nesvoje, podľa matky malo neprítomný pohľad, pôsobilo ako by bolo pod vplyvom omamných látok. Otec dieťa manipuluje, klame mu tak, že sústavne očierňuje matku, že ona mu klame, vyhráža sa dieťaťu, dieťa sa otca bojí, dieťa je vo veľmi zlom psychickom stave. Pritom neexistuje žiaden dôvod na strane matky, pre ktorý by malo mať dieťa obavy z matky. O tom, že dieťa matku neodmieta svedčí aj skutočnosť, že aj dňa 15.03.2024 dieťa verbalizovalo, že chce ísť s matkou. Otec sa podľa názoru matky nevie vyrovnáť s tým, že matka nevedie svoj osobný a intímny život podľa jeho predstáv. Ku svojej situácii ďalej uviedla, že žila v spoločnej domácnosti s J. K. aj s maloletou A., pričom dňa XX.XX.XXXX sa im narodilo spoločné dieťa E. K.. Ich spolužitie trvalo až do apríla 2023, kedy došlo medzi matkou a J. K. k nezhodám, na základe čoho sa matka s oboma deťmi odsťahovala k jej novému partnerovi L. L. do rodinného domu v B., kde žili spoločne aj s jeho dvomi maloletými deťmi 8 ročným synom a 12 ročnou dcérou, ktoré má L. L. v striedavej osobne starostlivosti. Následne sa v auguste 2023 matka aj so svojimi dvomi deťmi po dohode s J. K. vrátila do domácnosti J. K. v snahe obnoviť rodinné spolužitie. Toto však nebolo úspešné a matka bola nútená 29.01.2024 túto spoločnú domácnosť opustiť. Od 09.02.2024 matka žije v prenajatom byte v B. so svojim mal. synom E. K. bez partnera. Matka si nie je vedomá žiadnych konfliktov medzi dcérou A. a maloletými deťmi L. L., rovnako ani medzi dcérou A. a pánom L. L.. Ak prišlo k nejakým nezhodám, šlo o bežné nezhody medzi deťmi, avšak nič čo by malo byť dôvodom pre odmietavý postoj maloletej dcéry A.. Otec bol podľa tvrdenia matky v minulosti drogovo závislý, pravidelne užíval marihuanu, nemožno vylúčiť že ju užíva aj v súčasnosti. V prílohe doložila videozáznam, komunikáciu právnych zástupcov rodičov z dojednania styku matky s maloletou a trestné oznámenie spísané matkou na Obvodnom oddelení Policajného zboru Senica, odbor kriminálnej polície zo dňa 18.03.2024.

1.1.3 Procesný opatrovník maloletej navrhol návrh matky na zákaz styku s otcom ako nedôvodný zamietnuť a návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Vo veci samej procesný opatrovník navrhol prešetriť bytové, sociálne a rodinné pomery u otca, ako aj vykonanie pohovoru s maloletou v mieste bydliska otca, prostredníctvom príslušného súdu v Českej republike.

1.2 V konaní mal za osvedčené, že návrhom doručeným súdu dňa 16.12.2019, vedenom na Okresnom súde Trnava pôvodne pod sp. zn. 39P/78/2019, sa matka domáha úpravy výkonu rodičovských práv

a povinností k maloletej A.. Maloletú navrhuje zveriť do jej osobnej starostlivosti s tým, že otcovi bude uložená povinnosť platiť na maloletú výživné vo výške 150 eur mesačne.

1.2.1 Na základe návrhu matky zo dňa 09.03.2021 súd nariadil uznesením č. k. 39P/78/2019 - 36 zo dňa 16.03.2021 neodkladné opatrenie, ktorým maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.05.2021.

1.2.2 Na pojednávaní súdu konanom dňa 08.09.2023 rodičia uzavreli dohodu v časti osobnej starostlivosti matky, zastupovania maloletého dieťaťa a spravovania jeho majetku v bežných veciach oboma rodičmi, ako aj v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. Rodičia sa nedohodli na výške výživného, preto súd odročil pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania na deň 02.02.2024. Dňa 04.01.2024 otec doručil súdu podanie, v ktorom navrhol vo veci samej zveriť maloleté dieťa do jeho osobnej starostlivosti a upraviť styk matky s maloletou. Zmenu svojho návrhu odôvodnil tým, že už nedôveruje matke, matka udržiava vzťah s ďalším mužom, mení miesta pobytu, nedokáže udržať rodinu, nakoľko uprednostňuje svoje osobné záujmy pred záujmami svojich detí.

1.2.3 Dňa 02.02.2024 sa na podnet otca uskutočnilo stretnutie rodičov a maloletej pred kolíznym opatrovníkom, pracovisko Senica, kde bol s maloletou vykonaný pohovor. Matka po oboznámení sa s vyjadrením maloletej zaútočila na otca, vulgárne sa vyjadrovala a otcovi povedala, aby si maloletú zobral. Následne otec odišiel s maloletou do svojej domácnosti v Českej republike, kde sa maloletá nachádza doposiaľ.

1.2.4 Maloletá sa pri pohovore s kolíznym opatrovníkom vyjadrila tak, že u otca sa má super, má tam psíka, tiež mačičku. Tatino chodí do práce, robí automechanika. Ona mu pomáha. Býva tam aj A., je to jej veľká kamarátka, babka a dedko. Všetkých má rada. U L. nechce byť, pretože jej chlapci robia zle. Bijú ju, nechcú sa s ňou deliť. V lete na trampolíne chceli na ňu stúpiť. Páči sa jej u J. aj u tatina. S maminou si volajú navzájom, volá cez tatinov telefón, aj s J. si volá. Chcela by bývať u J. aj u tatina. Vedela by si predstaviť, že by bola u tatina a za maminou by chodila každý druhý víkend. Tatino jej hovoril, že by mohla chodiť do školy aj v Česku. S A., priateľkou otca, si dobre vychádza. Keď bola v B., učila sa s ňou maminka, keď je v Česku, tak tatinko. Najradšej má tatka, maminku aj J.. Chcela, aby odišla s tatinom do Česka, ale dobre bolo aj v E., tam voľakedy bývala. V Česku má aj kamarátky, ale aj kamaráta.

1.2.5 V trestnom oznámení matky o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin marenie úradného rozhodnutie podľa § 349 Trestného zákona, spísanom na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Senici dňa 18.03.2024, matka ako oznamovateľka o. i. na strane 2 vypovedá, že: „... otec mal A. od 26.01.2024 a dňa 28.01.2024 mi ju mal priviezť do B.. On mi ju toho 28.01.2024 síce priviezol, ale nenechal mi ju u mňa, zobral si ju naspäť do Česka z toho dôvodu, že ja som sa rozišla s priateľom a sťahovala som sa od neho a toto A. využil na to, že mi povedal, že nemám kde bývať a teda že mi dcéru ešte nevráti. Ja som sa sťahovala k mojej babke E. J. na adresu B. – L. XXX/XX, teda mala som kde bývať. Súhlasila som však s tým, že si ju do 02.02.2024 ešte zoberie k sebe do Čiech, pretože dcéra bola chorá a ja som uznala za vhodnejšie, aby bola v klude a nie medzi krabicami, keďže ako som povedala som sa sťahovala. A. vtedy k nemu nechcela ísť naspäť, ale vysvetlila som jej, že to je len na chvíľu a potom mi ju zase jej otec privezie. ...“

Ďalej na strane 3 matka uvádza o. i., že: „.... Dňa 02.02.2024 sme mali mať pojednávanie na súde v Trnave ohľadne určenia výživného na dcéru A. jej otcom A. a úpravu styku A. s jej otcom. Pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu choroby sudkyne. A. mi pred súdom povedal, že sa stretneme na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, pretože tam má stretnutie s pani J. z kurately a že tam mi A. odovzdá. Keď sme prišli na Sociálku do Senice, tak zase začalo z A. strany že on mi dcéru nedá, pretože ja nemám vlastné bývanie a nemôžem bývať u babky. Toto hovoril pred pani J., ktorá povedala, že teda mám mať vlastné bývanie a povolila A. zobrať si A. na čas kým ja budem mať vlastné bývanie.... Ja som si bývanie vyriešila hneď, teda do 5 dní. Po 5 dňoch som priniesla pani J. na ÚPSVR Senica nájomnú zmluvu a povedala, že A. môže ísť ku mne, ale odmietla mi vydať nejaký papier, že A. mi má A. vrátiť. Ja som A. volala, vedel o tom, že už mám v nájme byt, vedela o tom aj jeho právna zástupkyňa, ale on mi aj tak odmietol A. priviezť. Ja som pre ňu bola viac krát od začiatku februára 2024 v Česku, A. mi vždy odmietol A. vydať. Bola som pre ňu aj s mojím bratom L. A. z M. (XXXXXXXXXXXX). Dcére som sa nemohla dovolať, pretože svoj telefón mala vypnutý. Volala som teda A., aby mi ju dal k telefónu, ale vždy mal nejakú výhovorku, že buď spí, alebo bola vonku. Podarilo sa mi s ňou spojiť asi iba 3-4 krát, aj to bolo za prítomnosti A. a mám pocit, že ju manipuloval proti mne. ... Naposledy som

išla pre dcéru v piatok 15.3.2024 s mojím otcom C. A. (XXXXXXXXXX) a priateľom L. L.. Bola som s A. dohodnutá, že pre A. prídem. On mi kázal priniesť papier od právnicka, kde malo byť uvedené, že ja si A. odvediem 15.03.2024 a znovu mu ju priveziem 17.03.2024. Tento papier ja som so sebou mala, prikladám ho môjmu výsluchu. Keď A. uvidel auto môjho priateľa L. L. tak chytil amok. Začal ziapať, že A. nikam nejde. Začala medzi nami šarvátko. Ja som A. držala na rukách a on mi ju začal trhať z rúk. A. z toho dostala záchvaty paniky. Ja som ja na A. videla, že je v zlom psychickom stave. Je to aj z toho, že A. ju hucká proti mne. A. nám vtedy zablokoval cestu, ja som si posadila A. do auta a utešovala som ju, ale A. stále po nás kričal. Potom prišiel A. brat a zablokoval nám cestu aby sme nemohli odísť autom. Potom A. zavolať políciu. Polícia prišla a povedali, že aj keď ja mám všetky potrebné dokumenty, oni nemajú právomoc odobrať A. od otca ale povedali A., že koná protiprávne. On im na to odvetil, že vie ale že ho to nezaujímá. Potom prišla A. priateľka a odvieďla A. do domu, kde ja som už zase nemala prístup. Ja som odišla pretože som nemala čo iné spraviť. Doma mám druhé dieťa tak som nemohla v Česku zostať. Na políciu som prišla teraz pretože som si myslela, že obvodné oddelenie PZ je cez víkend zatvorené a piatok sme sa vrátili neskoro v noci. Chcem ešte uviesť, že A. od začiatku februára nechodí do školy, ktorú má navštevovať v B., konkrétne II. ZŠ. V Česku nenavštevuje žiadnu školu. Tu chodí aj na krúžok mažoretky, ktoré má veľmi rada a teda aj tento krúžok jej chýba. Tiež tu v B. má A. brata, teda moje druhé dieťa, od ktorého je momentálne odlúčená.“

1.2.6 Prešetrením pomerov u matky v spolupráci s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica bolo zistené, že napriek tomu, že má matka maloletú neodkladným opatrením zverenú do svojej osobnej starostlivosti, si ju otec v januári 2024 zobral. Bolo to v čase, keď J. K., matkin priateľ, matku z jeho domácnosti vyhodil. Mohla ísť na určitý čas k jej novému priateľovi p. L. L., ale maloletá jednoznačne odmietla bývať u p. L.. Maloletá má v škole stanovený individuálny vzdelávací plán, do B. bude chodiť na preskúšanie. Matka osobne začiatkom mesiaca marec roku 2024 navštívila otca mal. A., chcela si dieťa zobrať, o čom aj jej otca upovedomila. Dieťa priviedol pred rodinný dom, vyzval ju, aby povedala, či chce ísť s matkou. Maloletá bola odmietavá, s matkou neudržiavala žiadny očný kontakt, len jej povedala, že cez víkend má karneval, chce naň ísť, preto nejde s ňou, aj lístok bol drahý a už sa nedá vrátiť. Celý rozhovor si otec nahrával na telefón. Matke sa maloletú nepodarilo presvedčiť. Keď s ňou chce matka telefonovať, má telefón vypnutý, preto jej volá cez otca. Tento nedovolí, aby s dcérou hovorila cez kameru. Zdá sa jej, že reakcie dcéry sú neprimerané jej veku, myslí si, že jej doma hovoria, čo má rozprávať. V kontakte bola s maloletou tak, že 2 x mali hovor cez kameru a asi 9 x telefonický hovor. Napriek všetkým týmto skutočnostiam sa matke zdá, že maloletá A. je u otca spokojná.

1.2.7 Maloletá je žiačkou 2.A triedy Základnej školy F. XXX, B.. Od 05.02.2024 dostáva úlohy a prácu formou správ v aplikácii Edupage. Triedna učiteľka komunikuje s otcom, preberajú prípadné nedostatky u dieťaťa. Otec spolupracuje so školou, má záujem, aby jeho dcéra zbytočne nevyneškovála učivo.

1.2.8 Maloletá má kladný emocionálny vzťah k obom rodičom, pociťuje k nim emočnú vrelosť a náklonnosť. Obaja rodičia majú osobnostné predpoklady a schopnosti vychovávať maloleté dieťa, schopnosť vonkajšej stimulácie maloletej a schopnosť vytvárať pocit istoty a bezpečia, ako i rozvíjať kognitívne a emocionálne i sociálne potreby dieťaťa. Maloletá túžila po vzťahu s oboma rodičmi – s neprítomnosťou otca sa na vedomej úrovni vedela vysporiadať, pretože má osobné zdroje na zvládanie problémov, avšak na nevedomej úrovni sa to už vtedy manifestovalo intrapsychickým konfliktom u dieťaťa. U žiadneho z rodičov sa neprejavujú príznaky duševnej choroby ani psychopatológie. U matky sú akcentované rysy v oblasti hystérie, má výraznú emocionálnu vzrušivosť. Jej emocionálne prejavy majú tendenciu výraznej manifestácie v neusporiadanom životnom štýle, v absencii naplnenia emocionálnych kontaktov s naplnením jej femínnych potrieb. U otca je akcentovaná výrazná tendencia v sebaapresadzovaní svojich názorov.

1.2.9 Matka za obdobie posledného viac ako polroka žila (striedavo) s dvomi mužmi, menila domácnosti, v ktorých sa maloletá mala zdržiavať.

1.2.10 Otec stabilne žije v jednej spoločnej domácnosti s priateľkou, s ktorou má maloletá A. kladný vzťah.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok rodiča a maloletého dieťaťa na bezodkladnú úpravu pomerov, a to podľa § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 361 ods. 1, § 363, § 367 ods. 1, § 366 ods. 1 CMP (zákon číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CMP“), § 324 ods.

1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. d) a § 326 ods. 1 CSP (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“), článku 5 a § 25 ods. 3 ZR (zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „ZR“) a dospel k záveru, že návrh matky na zákaz styku otca s maloletou neodkladným opatrením súdu nie je dôvodný a tento je potrebné ho zamietnuť, čo však neplatilo o návrhu otca na úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletej, a to jej dočasným zverením do osobnej starostlivosti otca, ktorý návrh vyhodnotil ako plne dôvodný. Zároveň dospel k záveru, že je dôvodné z úradnej povinnosti súdu určiť rozsah vyživovacej povinnosti matky k maloletej, upraviť styk matky s maloletou a spôsob telefonickkej komunikácie matky s maloletou neodkladným opatrením.

1.4 Na vecné odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že matka neosvedčila súdu svoje tvrdenia o nepriaznivom zdravotnom a/alebo psychickom stave otca, pre ktorý by bol otec vylúčený z osobnej starostlivosti o maloleté dieťa (nepodložené tvrdenia matky o závislosti otca v minulosti na marihuane, drogách, o nádore na mozgu). Maloletá má kladný emocionálny vzťah k obojom rodičom, pociťuje k nim emočnú vrelosť a náklonnosť, pričom obaja rodičia majú osobnostné predpoklady a schopnosti vychovávať maloleté dieťa, schopnosť vonkajšej stimulácie maloletej a schopnosť vytvárať pocit istoty a bezpečia, ako i rozvíjať kognitívne a emocionálne i sociálne potreby dieťaťa.

1.5 Tvrdenia matky o ohrozovaní zdravého vývoja a výchovy maloletej otcom, ktorý údajne neumožňuje maloletej plniť si povinnú školskú dochádzku, sa po doložení vyjadrenia riaditeľa Základnej školy v B., ukázali ako nepravdivé. Preto súd návrh matky na zákaz styku otca s maloletou neodkladným opatrením ako nedôvodný zamietol.

1.6 Od vykonaného znaleckého dokazovania, kedy matka mala nový partnerský vzťah s priateľom J. K., a s nevlastným bratom maloletej A. žili spoločne v 3-izbovom byte, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane matky. Matka nevytvárala stabilné výchovné prostredie pre maloletú A. (za obdobie posledného viac ako polroka žila striedavo s dvomi mužmi, menila domácnosti, v ktorých sa maloleté deti mali zdržiavať). Maloletá sa dňa 02.02.2024 vyjadrila, že by si vedela predstaviť, že by bola u tatina a za maminou by chodila každý druhý víkend. Dobre jej bolo aj v E., kde voľakedy bývala, bola by tam s maminou, J. (bývalým priateľom matky p. J. K., otcom mal. E., nar. XX.XX.XXXX) a s tatinkom. Matka na stretnutie dojednané právnyimi zástupcami rodičov dňa 15.03.2024, kedy si podľa dohody mala prevziať maloletú A. na víkend k sebe, sa dostavila v spoločnosti staro-nového priateľa p. L. L., v aute vo vlastníctve p. L. L., ku ktorému sa maloleté dieťa nechce vrátiť do domácnosti, nechce žiť s ním a s jeho dvomi mal. deťmi z iného vzťahu v jednej domácnosti. Matka bola oboznámená o tejto výhrade maloletého dieťaťa dňa 02.02.2024 pracovníkom, ktorý vykonal pohovor s maloletou na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Senica. Napriek tomu sa dňa 15.03.2024 dostavila do bydliska otca v spoločnosti svojho otca a priateľa p. L. L., pričom v trestnom oznámení zo dňa 18.03.2024 uviedla, že si prišla po dohode právnych zástupcov prevziať maloletú A. na víkend. Z uvedeného bolo potom náročné uveriť, že by matka odišla s maloletou A. do novo prenajatého bytu na F. XX, B., ktorú domácnosť navyše maloletá A. ani nepozná a nešla by matka s maloletou do spoločnej domácnosti s p. L. L., ktorého aj v trestnom oznámení označila za svojho priateľa. Uvedené konanie odôvodnené matkou tým, že nemá auto, bolo však možné interpretovať rôzne, napríklad tak, že matka počas jazdy zo B. do B. bude vyvíjať nátlak na maloletú A., aby proti svojej vôli maloletá strávila spoločný čas cez víkend v domácnosti p. L. L. L. zohľadnení už predtým otcom prejavovanej nedôvery voči osobe matky, tak bola potom reakcia otca na situáciu pri odovzdávaní dieťaťa dňa 15.03.2024 tak, ako ju matka opísala v podaní zo dňa 18.03.2024, s častí pochopiteľná.

1.6 Súd dospel preto k záveru, že je potrebné neodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi konania, a to v celom rozsahu úpravy práv a povinností rodičov na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. V časti osobnej starostlivosti o maloletú A. súd rozhodol o dočasnom zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, ktoré nastavenie osobnej starostlivosti zodpovedá tak praniu dieťaťa, ako aj zodpovedá záverom zo znaleckého dokazovania uvedeným vyššie (odsek 28) a nakoniec zodpovedá aj faktickému stavu, keď otec prevzal starostlivosť o svoje dieťa dňom 26.01.2024. Otec stabilne žije v jednej spoločnej domácnosti s priateľkou, s ktorou má maloletá A. nateraz osvedčený kladný vzťah. Pomery v domácnosti otca bude potrebné pre rozhodnutie vo veci samej riadne prešetriť.

1.7 Keďže súd dočasne zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti otca, upravil tiež z úradnej povinnosti povinnosť matky prispievať na výživu maloletej A. výživným v nevyhnutnej výške 100

eur mesačne. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica zo dňa 19.03.2024 mal súd osvedčené, že matka má od 09.02.2024 prenajatý 2-izbový byt na F. N. XX M. B., a to na dobu jedného roka. Mesačné poplatky spojené s byvaním sú spolu 415 eur. Matka je od polovice mesiaca február roku 2024 zamestnaná v Call centre so sídlom v B. ako telefonický operátor. Pracovnú zmluvu má na 4 hodiny denne od 8:00 hod. do 12:00 hod. so skúšobnou dobou jedného mesiaca, potom s možnosťou predĺženia na trvalý 8 hodinový pracovný pomer. Jej mesačný príjem by mal byť cca 500 eur mesačne. Okrem toho chodí príležitostne brigádne pracovať do predajne oblečenia Gate v B., za 1 odpracovanú hodinu má 5 eur, za mesiac cca 100 eur. Naďalej poberá rodičovský príspevok v sume 470 eur a prídavok na deti spolu v sume 120 eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 25P/69/2023 zo dňa 13.03.2024 súd schválil dohodu rodičov, matky a p. J. K., na základe ktorej bol maloletý E. K., nar. XX.XX.XXXX zverený do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Výživné k mal. E. súd neurčil. Preto súd určil matke povinnosť platiť výživné v nevyhnutnej výške 100 eur mesačne, ktorá suma pri zohľadnení veku dieťaťa, takmer 8 ročné dieťa, má byť postačujúca na pokrytie nevyhnutných potrieb maloletého dieťaťa. Uznesenie týkajúce sa výživného je vykonateľné doručením.

1.8 Súd zároveň rozhodol z úradnej moci, ex offico, o úprave styku matky s maloletým dieťaťom, vrátane telefonického kontaktovania sa tak, aby nedochádzalo k nepredvídateľnému a nekontrolovateľnému zaťažovaniu maloletého dieťaťa konfliktom rodičov či nevyžiadanými hovormi zo strany matky. Súdom určený bežný styk matky a maloletého dieťaťa zohľadňuje rodičmi, resp. ich právnymi zástupcami dojednanú úpravu styku matky s maloletým dieťaťom po 26.01.2024, pričom ide o dočasnú úpravu na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Matka by mala spoločný čas s maloletou v zásade tráviť v domácnosti – prenajatom byte tak, aby umožnila udržať a rozvíjať súrodeneckú koalíciu medzi mal. A. a mal. E..

1.9 Keďže došlo k podstatnej zmene pomerov účastníkov konania od rozhodnutia Okresného súdu Trnava dňa 16.03.2021 pod č. k. 39P/78/2019 – 36, súd toto neodkladné opatrenie nariadené uznesením pod sp. zn. 39P/78/2019 zrušil.

2. Uznesenie napadla riadnym a včasným odvolaním matka maloletej s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu jeho nezákonnosti.

2.1 Na odôvodnenie odvolania uviedla, že pokiaľ sa otec podaním zo 04.01.2024 domáhal vo veci samej zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti, tak to bolo jedine z dôvodu, že matka sa opäť stretáva s bývalým partnerom L. L., pričom otec vedel, že matka žila v spoločnej domácnosti s L. L. od apríla 2023 do augusta 2023 a nikdy netvrdil, že by maloletej deti pána L. L. ubližovali, že otec dňa 13.02.2023 bezdôvodne odmietol matke vydať dieťa po skončení styku a matke dokonca odmietol kontakt s maloletou po tom, čo si pre maloletú prišla do Českej republiky k otcovi s tým, že napokon dieťa vydal až po intervencii právnych zástupcov a po vyšetrení maloletej u detskej lekárky v Českej republike dňa 16.02.2023, že otec zneužil informácie, ktoré získal od J. K. o jeho zámere vysťahovať matku s maloletou z jeho bytu a dokonca sa ponúkol, že vyhádze osobné veci matky a maloletej dcéry na ulicu, a to všetko za prítomnosti maloletej dcéry, ktoré správanie svedčí o priamom a zjavnom záujme a celi otca poškodiť vzťah matky s dcérou, respektíve vytvoriť ujmu u maloletej, že otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia klamal, že matka defacto 5 mesiacov ignorovala výzvu jej priateľa pána J. K. na opustenie jeho domácnosti, ako aj že pri vysťahovaní matky z domácnosti pána J. K. sa zúčastnila aj kolízna opatrovníčka maloletej, že otec neponúkol matke pri jej vysťahovaní žiadnu pomoc, a to napriek tomu, že tohoto vysťahovania bola účastná aj maloletá, že nepravdivé sú aj tvrdenia otca, že maloletá sa odmieta vrátiť k matke a chce zostať v osobnej starostlivosti otca, že pokiaľ sa aj matka za účasti kolíznej opatrovníčky o otcovi vyjadrovala hanlivo, bolo to z dôvodu, že kolízna opatrovníčka nezakročila voči postoju otca, keď odmietol matke vydať dcéru a práve naopak, odporučila otcovi, aby matke dieťa odovzdal až po tom, čo sa matka presťahuje do vlastného bývania, že tvrdenia otca o zabezpečení vzdelávania maloletej individuálnou formou sú nepravdivé, nakoľko individuálne vzdelávanie maloletej riaditeľom základnej školy doposiaľ povolené nebolo a otec o takého vzdelávanie ani doposiaľ nepožiadaval, že dieťa má doposiaľ neospravedlnenú absenciu v škole viac ako 40 dní, pričom matka s absenciou dieťaťa v škole nesúhlasí a zastáva názor, že otec bezdôvodne marí povinnú školskú dochádzku dieťaťa, že otec v podanom návrhu neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by zdôvodňovali návrh na zmenu zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca, ale len sa opäť odvoláva na už známe skutočnosti, ktoré doteraz ani on sám nepovažoval za dôvodné pre vydanie neodkladného opatrenia, nakoľko takýto návrh nepodal, a preto jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné

vnímať ako reakciu na návrh matky na zákaz styku otca s maloletou, ktorý naopak matka vzhľadom na čestné vyhlásenie p. J. K. nepovažuje za dôvodný, že súd nezohľadnil pri rozhodovaní skutočnosť, že matka sa so svojim bývalým partnerom L. K., po jej odchode z bytu, dohodli na spoločnej starostlivosti o maloletého E. K., ktorú dohodu Okresný súd Senica schválil rozsudkom z 13.03.2023 v konaní vedenom pod sp. zn. 25P/69/2023, že Okresný súd Senica nevidel dôvody pre zmenu zverenia maloletého E. do osobnej starostlivosti otca a matky napriek tomu, že sa rodičov maloletého vzniknutá situácia priamo osobne dotýka, avšak Okresný súd Trnava vníma rovnakú situáciu ako dôvodnú pre zmenu zverenia maloletej otcovi, a to napriek tomu, že situácia, ktorá tu nastala, nie je situáciou medzi jej rodičmi, a tak ani do budúcnosti nemôže vytvárať negatívny vplyv na maloletú, že maloletá je výrazne manipulovaná otcom, má z neho strach, v noci sa pomočuje a napriek tomu, že je v domácom prostredí je opäť chorá, že pokiaľ aj otec neumožňuje styk matky s maloletou len z dôvodu, že maloletá takýto styk odmieta, tak postoj kolízneho opatrovníka, ktorý takýto postup odobruje otcovi, nie je správny, nakoľko je povinnosťou otca psychicky dieťa na styk s matkou pripraviť a tejto ho podľa súdneho rozhodnutia odovzdať, že pokiaľ aj maloletá sa nechcela s matkou stretnúť z dôvodu, že cez víkend mala ísť na karneval, tak kolízny opatrovník mal otcovi uložiť, aby nasledujúci deň po skončení karnevalu odviezol dieťa matke na styk, a aby tak nahradil styk, ktorý bol dohodnutý a ktorý otec zmaril, že neobstojí tvrdenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Senica, že maloletá je u otca spokojná, nakoľko podľa názoru matky je maloletá psychicky týraná, v noci sa u otca pomočuje a je vychudnutá, že otec odmietol vydať maloletú matke dňa 22.03.2024 z dôvodu, že rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia nie je doposiaľ právoplatné a napokon, že súd pri určení rozsahu styku matky s maloletou nezohľadnil skutočnosť, že matka nevlastní osobný automobil, aby mohla cestu za maloletou realizovať autom, pričom cesta prostriedkami hromadnej dopravy zo B. do bydliska otca trvá 6 hodín a 35 minút a pozostáva z troch autobusových spojov a dvoch vlakových spojov, pričom aby matka dorazila na styk v piatok o 14:00 hod., bude musieť vyraziť s maloletým E. zo B. o 06:55. hod. a vráti sa do B. o 21:48 hod. a cesta bude trvať 5 hodín, pričom pri návrate v nedeľu je dopravná situácia ešte horšia. Súd teda nebral do úvahy skutočnosť, že matka okrem maloletej dcéry má zvereného do spoločnej osobnej starostlivosti aj maloletého syna E. K., s ktorým bude musieť túto cestu absolvovať.

3. Kolízny opatrovník a otec maloletej odvolací návrh nepodali. Kolízny opatrovník navrhol odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť poukazujúc aj na vyjadrenie maloletej A..

4. Otec maloletej taktiež navrhol odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť pridržiavajúc sa svojich doterajších vyjadrení. Poprel tvrdenia matky, že hlavným dôvodom na podanie jeho návrhu na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti by mala byť jeho snaha vyhnúť sa plateniu výživného, nakoľko od januára 2024 je maloletá v jeho osobnej starostlivosti, pričom matka na výživu maloletej žiadnym spôsobom neprispela.

4.1 Znalecký posudok vypracovaný v konaní vo veci samej žiadnym spôsobom nezrkadľuje súčasný postoj a názor maloletej, ktorý sa v priebehu daného obdobia kreoval predovšetkým s ohľadom na vzniknutú situáciu na strane matky, a to predovšetkým striedanie partnerov a s tým spojené sťahovania a zmeny domácností, v ktorých maloletá striedavo s matkou a jej bratom žila.

4.2 Čestné prehlásenie p. J. K. predložené matkou v odvolacom konaní otec sporuje z dôvodu, že podpis menovaného nie je na predmetnom prehlásení úradne overený a jeho pravosť nie je overiteľná. Otec naďalej trvá na tom, že mu p. J. K. uviedol, že krátko po tom, čo matka opustila p. L. L. a vrátila sa s deťmi do jeho domácnosti sa dozvedel, že matka neprestala udržiavať vzťah s jej súčasným partnerom p. L. L., a preto ju požiadal, aby sa z jeho domácnosti vysťahovala. Nie je pritom pravdou, že k tomu malo dôjsť len 2 týždne pred koncom januára 2024. Alibisticky vyznieva tvrdenie matky o tom, že do situácie, ktorá vyústila k jej vysťahovaniu z domácnosti p. J. K. dňa 29.01.2024, ju mal dostať otec maloletej spolu s jej v tom čase súčasným a momentálne už bývalým partnerom pánom J. K., pričom matka si neuvedomuje, že do tejto situácie sa dostala sama (a vlastne do nej dostala aj svoje 2 maloleté deti, keď sa rozhodla udržiavať dva partnerské vzťahy súčasne a striedavo žiť s jedným partnerom v jeho domácnosti a neskôr s druhým v jeho domácnosti a potom zase opačne, pričom pri všetkých týchto nezodpovedných turbulentných zmenách, návratoch a odchodoch, ktoré matka za krátke obdobie absolvovala, boli zakaždým účastné aj maloleté deti.

4.3 Maloletá sa opakovane, či už telefonicky, alebo osobne priamo matke, či pred kolíznou opatrovníčkou Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Senica bez prítomnosti rodičov vyjadrila, že chce bývať s otcom a s matkou sa chce stretávať. Podľa názoru otca matka svojím laxným prístupom k maloletej a doterajším nestabilným spôsobom života je zodpovedná za súčasný odmietavý postoj svojho dieťaťa voči nej.

4.4 Pokiaľ matka ako dôkaz predložila nahrávku z 15.03.2024, kedy si prišla do bydliska otca v Českej republike vyzdvihnúť maloletú a poukazuje na stresové správanie sa maloletej, tak otec dodáva, že k takémuto stresu na strane maloletej došlo v dôsledku fyzického útoku pána L. L. voči otcovi maloletej pred očami maloletej, kedy p. L. L. spôsobil otcovi maloletej zranenia na ruke, a to pomliaždenie a poranenie kože, v dôsledku čoho mal otec ruku fixovanú v sadrovej dlahe.

4.5 Neopodstatnené sú aj tvrdenia matky o neschopnosti otca a jeho ohrozovaní vzdelávania maloletej, nakoľko maloletá dosahuje priaznivé študijné výsledky a jej vzdelávanie je počas pobytu v domácnosti otca zabezpečené, čo vyplýva aj z potvrdenia riaditeľa Základnej školy B. z 03.04.2024 predloženého matkou. Je to práve matka, ktorá nezabezpečila prípravu dcéry na ďalší školský deň, a to počas jej víkendového stretnutia s maloletou, keď maloletá nemala hotové všetky domáce úlohy.

4.6 Neobstojí ani argumentácia matky, že súd nebral do úvahy skutočnosť, že matka má aj maloletého syna a je pre ňu komplikované vyzdvihovať si maloletú na styk v bydlisku otca a cestovať tak aj s maloletým synom, nakoľko maloletý E. je zverený do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov a v čase, keď matka cestuje za dcérou, môže byť so svojím otcom.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP], po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné len s časťou, a to v časti námietok voči rozhodnutiu súdu o určení rozsahu vyživovacej povinnosti matky voči maloletej a voči rozhodnutiu súdu o určení miesta odovzdávania maloletej po ukončení styku s matkou (s časťou výroku II. uznesenia), kde boli splnené podmienky na jeho zmenu (§ 388 CSP), čo však neplatilo pre odvolanie matky voči výroku I., výroku III. a výroku II. v časti rozhodnutia súdu o dočasnom zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca, úprave styku matky s maloletou, úprave práv a povinností rodičov v súvislosti s udržiavaním telefonického kontaktu matky s maloletou a v časti určenia trvania neodkladného opatrenia, kde boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie dôvodnosti odvolania matky voči uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým návrh matky na dočasnú úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletej A. neodkladným opatrením zamietol z dôvodu neosvedčenia potreby bezodkladnej úpravy pomerov spôsobom navrhnutým matkou a ktorým návrhu otca na dočasnú úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletej neodkladným opatrením v plnom rozsahu vyhovel a zároveň z úradnej povinnosti upravil aj rozsah vyživovacej povinnosti matky k maloletej, styk matky s maloletou, telefonický kontakt matky s maloletou a zrušil ostatné neodkladné opatrenie, ktorým bol naposledy dočasne upravený výkon práv a povinností rodičov k maloletej.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie nie len obsahom a dôvodmi odvolania a v časti rozhodnutia súdu o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia uložením zákazu styku otca s maloletou, v časti zrušenia neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 39P/78/2019 – 36 z 16.03.2021, v časti dočasného zverenia maloletej do osobnej

starostlivosti otca, v časti úpravy práva matky na telefonickú komunikáciu s maloletou a s týmto právom spojenou povinnosťou otca zabezpečiť a umožniť takúto komunikáciu matky s maloletou a v časti obmedzenia trvania neodkladného opatrenia nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu (že matka neosvedčila svoje tvrdenia o nepriaznivom zdravotnom stave otca, pre ktorý by bol otec neschopný sa o maloletú osobne starať, z ktorého dôvodu potom v konaní neboli osvedčené podmienky, za ktorých by bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania spôsobom navrhovaným matkou, ako aj, že matka za obdobie posledného viac ako pol roka žila striedavo s dvomi mužmi, menila domácnosti, v ktorých sa maloletá mala zdržiavať, ktorý spôsob jej života nakoniec viedol k tomu, že jej partner, ktorého domácnosť zdieľala aj maloletá, ju spolu s maloletou vysťahoval zo svojho bytu bez toho, že by mala pre maloletú, ale aj pre seba zabezpečené iné bývanie, teda že matka v dôsledku vlastného nezodpovedného konania nevytvára stabilné výchovné prostredie pre maloletú A., ktoré skutočnosti v konečnom dôsledku negatívne vníma aj maloletá, ktorá t. č. uprednostňuje osobnú starostlivosť zo strany otca pred osobnou starostlivosťou zo strany matky, a teda že v konaní boli osvedčené podmienky, za ktorých bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania spôsobom navrhovaným otcom, ako aj podmienky pre úpravu styku a telefonického kontaktu matky s maloletou a napokon aj podmienky pre zrušenie ostatného rozhodnutia súdu o dočasnej úprave práv a povinností rodičov k maloletej). Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov, by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas matky s týmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovne:

8.1 V tomto konaní o nariadenie neodkladných opatrení boli osvedčené skutkové okolnosti uvedené v bode 1.2 až 1.2.10 tohto rozhodnutia a teda najmä, že výkon práv a povinností rodičov k maloletej bol dočasne upravený uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 39P/78/2019 – 36 zo dňa 16.03.2021, ktorým rozhodnutím bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá spolu s maloletou žila v byte svojho priateľa J. K.. Dňa 28.01.2024 priateľ matky J. K. matku spolu s maloletou deložoval zo svojho bytu s tým, že veci matky, ako aj maloletej A. vyložil pred dvere svojho bytu a zároveň matke odobral kľúče od predmetného bytu, v ktorom si spolu s maloletou dovtedy uspokojovali svoje bytové potreby. Matka maloletej nemala pre seba ani pre maloletú zabezpečené náhradné bývanie, a preto otec maloletej po dohode s matkou maloletej prevzal osobnú starostlivosť o maloletú, ktorú doposiaľ aj realizuje vo svojej domácnosti v Českej republike. Ku zmene výchovného prostredia maloletej u matky došlo za obdobie posledného viac ako pol roka opakovane, nakoľko matka v tomto období žila striedavo s dvomi mužmi, s ktorými zároveň spolu s maloletou striedavo zdieľala aj ich domácnosti. Pri jej ostatnom deložovaní z bytu jej priateľa pána J. K., matka najskôr tvrdila, že sa presťahuje k svojej starej matke do B., čo sa však nestalo pre nesúhlas starej matky s takýmto riešením, a tak sa napokon matka nasťahovala k jej priateľovi pánovi L. L., s ktorým žila už aj v minulosti. Maloletá s návratom do domácnosti pána L. L. nesúhlasila a prejavila záujem zostať v osobnej starostlivosti otca, s ktorým má vytvorený intenzívny a harmonický vzťah a cíti sa v jeho prítomnosti a domácnosti bezpečne. Otec je aktuálne v dispenzári odborníkov neurológov a jeho stav je stabilizovaný, neprejavujú sa uňho príznaky duševnej poruchy ani psychopatológie, stabilne žije v jednej spoločnej domácnosti s priateľkou, s ktorou má maloletá A. kladný vzťah. Matka si dňa 09.02.2024 na obdobie jedného roka prenajala dvoj izbový byt v B. G. F. O. XXX/XX, avšak v konaní doposiaľ neosvedčila, že v predmetnom byte skutočne aj býva, a že sú v ňom vytvorené aj vhodné podmienky na zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloletú A.. Otec maloletej skutkové tvrdenia matky maloletej o tom, že v predmetnom byte býva spolu s jej synom E. K. popiera, a tak tieto skutkové tvrdenia matky ostávajú spornými.

8.2 Pokiaľ za takýchto skutkových okolností súd prvej inštancie návrh matky na zákaz styku otca s maloletou zamietol a zároveň maloletú zveril dočasne do osobnej starostlivosti otca, upravil styk matky s maloletou, ako aj spôsob a rozsah komunikácie matky s maloletou mimo rámca bežného styku a zároveň zrušil ostatné rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, rozhodol správne, a preto odvolací súd odvolacie námietky matky takéto rozhodnutie spochybňujúce považuje za plne nedôvodné. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na správne a dostatočné odôvodnenie takýchto záverov súdom prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozhodnutí.

9. Neobstoja námietky matky, že pokiaľ sa otec podaním zo 04.01.2024 domáhal vo veci samej zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti, tak to bolo jedine z dôvodu, že matka sa opät

stretáva s bývalým partnerom L. L., pričom otec vedel, že matka žila v spoločnej domácnosti s L. L. od apríla 2023 do augusta 2023 a nikdy netvrdil, že by maloletej deti pána L. L. ubližovali, že otec v podanom návrhu neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by zdôvodňovali návrh na zmenu zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca, ale len sa opäť odvoláva na už známe skutočnosti, ktoré doteraz ani on sám nepovažoval za dôvodné pre vydanie neodkladného opatrenia, nakoľko takýto návrh nepodal, a preto jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné vnímať ako reakciu na návrh matky na zákaz styku otca s maloletou, a to pre ich úplnú neopodstatnenosť vo vzťahu k odvolaním napádanému rozhodnutiu o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a o nariadení neodkladného opatrenia, nakoľko matka v týchto námietkach spochybňuje v podstate len návrh otca vo veci samej na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti, o ktorom doposiaľ rozhodované nebolo.

10. Obdobne neobstoja ani námietky matky, že otec dňa 13.02.2023 bezdôvodne odmietol matke vydať dieťa po skončení styku, a matke dokonca odmietol kontakt s maloletou po tom, čo si pre maloletú prišla do Českej republiky k otcovi s tým, že napokon dieťa vydal až po intervencii právnych zástupcov a po vyšetrení maloletej u detskej lekárky v Českej republike dňa 16.02.2023, nakoľko tieto námietky síce spochybňujú postup otca pri plnení si jeho povinností vyplývajúcich mu z ostatného rozhodnutia súdu o dočasnej úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletej, ktorý postup otca však otca bez ďalšieho nediskvalifikuje ako rodiča schopného zabezpečiť pre maloletú vhodné a stabilné výchovné prostredie v situácii, kedy je stabilita jej výchovného prostredia u matky vážne narušená. V tejto súvislosti však odvolací súd dodáva, že matkou namietaný postup otca bude predmetom náležitého preskúmania a vyhodnotenia súdom prvej inštancie v konaní vo veci samej, pri rozhodovaní o tom, ktorý z rodičov je vhodnejší pre výkon osobnej starostlivosti o maloletú, nakoľko rešpektovanie práv druhého rodiča (rodiča, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti), ako aj práva dieťaťa na udržiavanie rovnocenného vzťahu s druhým rodičom je podstatným predpokladom pre splnenie podmienky na to, aby mohol byť rodič maloletého dieťaťa vyhodnotený ako ten, ktorý je vhodný na to, aby mu bolo maloleté dieťa vo veci samej zverené do osobnej starostlivosti. Nateraz vzhľadom na závažnosť situácie na strane maloletej, ktorá v starostlivosti matky nemá zabezpečené stabilné výchovné prostredie a zostala náhle bez prístrešia, takýto hoc aj nesprávny postoj otca (bránenie matke v styku s maloletou len na základe nesúhlasu maloletej) musel ustúpiť pred hoc aj len dočasnou potrebou, avšak bezodkladného stabilizovania výchovného prostredia maloletej v domácnosti otca.

11. Neobstojí ani námietka matky, že otec o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia klamal, že matka de facto 5 mesiacov ignorovala výzvu jej priateľa pána J. K. na opustenie jeho domácnosti, ako aj že pri vysťahovaní matky v domácnosti pána J. K. sa zúčastnila aj kolízna opatrovníčka maloletej, nakoľko pre rozhodnutie súdu o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo podstatným, za akých konkrétnych okolností matka spolu s maloletou stratila svoje práva uspokojovať svoje bytové potreby, ako aj bytové potreby maloletej v byte jej priateľa p. K.. Podstatným však bolo to, že o tieto práva prišla vlastným zavinením (nikto v konaní netvrdil opak) a že po jej vysťahovaní z bytu p. K. nemala k dispozícii iné vhodné bytové priestory, v ktorých by si mohla spolu s maloletou trvalejšie uspokojovať svoje bytové potreby. Pre rozhodnutie vo veci bolo zároveň podstatným aj to, že vzhľadom na opakované striedanie partnerov matkou v pomerne krátkom období bola vážne narušená stabilita výchovného prostredia maloletej a že sama maloletá takúto nestabilitu jej výchovného prostredia vnímala negatívne a prejavila vážny záujem o jeho stabilizáciu v domácnosti otca. V konaní nebolo osvedčené, že otec zneužil informácie, ktoré získal od p. J. K. o jeho zámere vysťahovať matku s maloletou z jeho bytu v úmysle poškodiť vzťah matky s dcérou, respektíve vytvoriť ujmu u maloletej a že otec neponúkol matke pri jej vysťahovaní žiadnu pomoc, a to napriek tomu, že tohoto vysťahovania bola účastná aj maloletá. V konaní bolo totiž osvedčené, že otec maloletej ponúkol matke v takejto situácii pomoc, a to tým, že si maloletú vzal k sebe a poskytol jej nielen bývanie (o ktoré práve prišla), ale aj svoju osobnú starostlivosť a výživu.

12. Pre poriadok je potrebné uviesť, že neobstojí ani kritika matky o nesprávnosti údajného postupu kolízneho opatrovníka, ktorý mal odporučiť otcovi odovzdanie maloletej matke po tom, čo sa matka presťahuje do vlastného bývania, nakoľko právo maloletého dieťaťa na to, aby bolo vychovávané vo vhodných bytových podmienkach a v stabilnom výchovnom prostredí predchádza právu rodiča na výkon jeho osobnej starostlivosti o dieťa (priznaný mu hoc aj súdnym rozhodnutím) v čase, keď pre dieťa nemá zabezpečené vhodné bytové podmienky, v ktorých mu dokáže zabezpečiť stabilné výchovné prostredie.

13. Nakoľko v konaní bolo nesporným, že matka odmietla dať otcovi súhlas s návštevou školy maloletej v mieste bydliska otca a že z potvrdenia Základnej školy, F. XXX, B. predloženého samotnou matkou v odvolacom konaní jednoznačne vyplýva, že škola vzhľadom na situáciu v rodine pristúpila ku krátkodobému dištančnému vyučovaniu maloletej, že maloletá je žiačkou 2.A triedy, že triedna učiteľka maloletej posielala maloletej prebrané učivo denne prostredníctvom EduPage, že maloletá je raz do týždňa účastná vyučovania cez aplikáciu WhatsApp, že raz týždenne po dohode s otcom dochádza do školy na preskúšanie preberaného učiva, pričom v učení nezaostáva a zvláda všetko ako jej rovesníci, neobstojí ani námietka matky, že otec úmyselne bezdôvodne marí povinnú školskú dochádzku maloletej. Takéto námietky matky odvolací súd považuje aj vzhľadom na postoj matky ku vzdelávaniu maloletej v mieste bydliska otca za účelové.

14. Pre rozhodnutie v tejto veci bolo nepodstatným aj to, ako Okresný súd Senica rozhodol o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému E. K., nehovoriac o tom, že zo samotných vyjadrení matky vyplynulo, že pokiaľ aj pán K. vystaľhoval matku s maloletou A. z bytu, tak toto sa netýkalo maloletého E., a teda maloletý E. sa neocitol bez možnosti uspokojovať svoje bytové potreby tak, ako si ich uspokojoval dovtedy. Preto neobstojí ani námietka matky o rozpore postupu súdu prvej inštancie (Okresného súdu Trnava) s postupom iného súdu (Okresného súdu Senica) v totožnej veci.

15. V konaní o nariadení neodkladných opatrení, a to či už na návrh matky, alebo na návrh otca, nebolo osvedčené, že maloletá je výrazne manipulovaná otcom, má z neho strach, že je zo strany otca psychicky týraná, z ktorého dôvodu sa v noci pomočuje a že v dôsledku nevhodnej starostlivosti zo strany otca je opäť chorá. Preto neobstojí ani námietka matky, že pokiaľ súd maloletú zveril dočasne do osobnej starostlivosti otca, nesledoval najlepší záujem maloletej a jeho rozhodnutie je potrebné považovať za nezákonné.

16. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. a vo výroku II. v časti dočasného zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca, v časti úpravy práva matky na telefonickú komunikáciu s maloletou a s týmto právom spojenou povinnosťou otca zabezpečiť a umožniť takúto komunikáciu matky s maloletou a v časti obmedzenia trvania neodkladného opatrenia, ako vecne správne potvrdil.

17. Pokiaľ ide o námietku matky o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti určenia miesta odovzdávania a preberania maloletej pri styku matky s maloletou odvolací súd uvádza:

17.1 Podľa článku 5 ZR záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

17.2 Podľa § 25 ods. 1 a 2 ZR rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

17.3 V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

17.4 V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 ZR. Dieťa má

teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má preto právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, osobne sa o dieťa starať a budovať citové a rodinné väzby s ním, nakoľko stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Prvoradým hľadiskom akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Dieťa oddelené od jedného alebo oboch rodičov má priznané právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa (článok 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Žiadne dieťa nesmie byť vystavené svojvoľnému zasahovaniu do svojho súkromného života a rodiny a dieťa má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom (článok 16 Dohovoru o právach dieťaťa).

17.5 Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

17.6 V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

17.7 V konaní bolo nesporným, že maloletá A. sa rodičom narodila v Anglicku, kde rodičia v tom čase spolu žili ako rodina, že neskôr sa presťahovali na Slovensko, kde v spoložití ako rodina pokračovali až do februára 2019, kedy otec opustil spoločnú domácnosť, vrátil sa späť do Anglicka a následne sa presťahoval do Českej republiky, kde žije doposiaľ. Pokiaľ za takýchto skutkových okolností súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí o styku matky s maloletou určil ako miesto odovzdávania a preberania maloletej miesto bydliska otca, jeho rozhodnutie nie je možné považovať za vecne správne. V zmysle vyššie uvedeného totiž každé maloleté dieťa má právo na udržiavanie rovnocenného styku s oboma jeho rodičmi. Pri rozhodovaní o úprave styku rodiča s dieťaťom je potrebné vychádzať z toho, že v zásade obaja rodičia sa majú rovnomerne podieľať na zvýšených výdavkoch spojených s uspokojovaním práva rodiča, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti na udržiavanie rovnocenného styku s dieťaťom, respektíve s uspokojovaním práva dieťaťa na udržiavanie rovnocenného styku s oboma rodičmi. Výnimkou z tohto pravidla sú prípady, ak rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti bez vážnych dôvodov a bez súhlasu druhého rodiča zmení bydlisko dieťaťa tak, že v dôsledku tejto zmeny dôjde v súvislosti s výkonom práva druhého rodiča na rovnocenný styk s dieťaťom k zvýšeniu nákladov na realizáciu tohto jeho práva. Podľa ustálenej súdnej praxe v takýchto prípadoch takéto zvýšené náklady v zásade znáša ten rodič, ktorý svoje bydlisko (ako aj bydlisko dieťaťa) za takýchto okolností zmenil. Toto však nebol prípad práve prejednávanej veci, nakoľko v prejednávanej veci otec maloletej síce zmenil svoje bydlisko po rozchode s matkou maloletej, avšak toto sa stalo predtým, ako mu bola maloletá dočasne zverená do osobnej starostlivosti.

17.8 Odvolací súd preto v záujme zachovania rovnomerného podielu oboch rodičov na výdavkoch spojených s uspokojovaním práva matky na udržiavanie rovnocenného styku s maloletou postupom podľa § 378 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. v časti úpravy styku matky s maloletou tak, aby matka znášala náklady spojené s dopravou maloletej do miesta výkonu jej styku s matkou a otec znášal náklady spojené s návratom maloletej do miesta bydliska otca.

17.9 Odvolací súd pre poriadok dodáva, že tak, ako na to poukazoval aj otec maloletej, neobstojí námietka matky, že na styk s maloletou je nútená cestovať spolu so synom E., nakoľko v konaní bolo osvedčené, že maloletý E. je zverený do spoločnej osobnej starostlivosti oboch jeho rodičov, a teda pokiaľ bude matka zabezpečovať dopravu maloletej z miesta bydliska otca do miesta svojho bydliska, môže maloletého E. ponechať v starostlivosti jeho otca.

18. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu o určení rozsahu vyživovacej povinnosti matky voči maloletej (s časti výroku II.) odvolací súd uvádza:

18.1 Podľa ustanovenia § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

18.2 S prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i odvolacie argumenty matky bolo potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď neodkladným opatrením uložil matke povinnosť platiť výživné na maloletú vo výške 100 eur mesačne (do právoplatného skončenia konania vo veci samej).

18.3 Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

18.4 Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18.5 Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu .

18.6 Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18.7 Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

18.8 Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe (ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie). Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie skutkových okolností, z ktorých plynie záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nenariadením neodkladného opatrenia.

18.9 Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením.

18.10 Na to, aby bolo dôvodným jedného z rodičov zaviazat' na platenie výživného na maloleté dieťa neodkladným opatrením súdu, je potrebné, aby bolo v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia/v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vedeného súdom aj bez návrhu osvedčené, že rodič, ktorý sa osobne stará o dieťa nie je schopný zabezpečiť výživu maloletého dieťaťa v nevyhnutnej miere, teda že bez rozhodnutia súdu by bola výživa maloletého dieťaťa ohrozená. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť takéhoto nároku. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

18.11 Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery

je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18.12 V konaní o neodkladnom opatrení môže súd uložiť rodičovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere. Pod pojmom „nevyhnutná miera“ treba mať na mysli takú mieru, ktorá prispieje k zabezpečeniu základných potrieb dieťaťa. Medzi základné potreby patrí predovšetkým bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky. V súlade s § 366 CMP, podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach výživného je osvedčenie skutočnosti, že bez zásahu súdu do pomerov účastníkov by bolo ohrozené zabezpečovanie výživy maloletého dieťaťa v nevyhnutnom rozsahu, ktorý rozsah je zásadne odlišný od rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom podľa zákonných kritérií uvedených v § 62 a nasl. ZoR. Podstatným je preukázanie/zistenie súdom z úradnej povinnosti, že potreby maloletého dieťaťa nie sú v konkrétnej situácii, v ktorej sa dieťa nachádza, uspokojované ani v nevyhnutnej miere (pozri aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8CoP/343/2022, zo dňa 16.01.2023).

18.13 Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že pred súdom prvej inštancie prebieha konanie o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletej, pričom každý z rodičov navrhuje maloletú zveriť do jeho osobnej starostlivosti a upraviť rozsah vyživovacej povinnosti druhého rodiča, v ktorom konaní budú na základe riadne vykonaného dokazovania zisťované osobné a majetkové pomery oboch rodičov, ako aj odôvodnené potreby maloletej a na základe takto vykonaného dokazovania napokon súd upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti toho z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebude zverené do osobnej starostlivosti. Maloletá sa toho času nachádza v osobnej starostlivosti otca, ktorý vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má súd dočasne zveriť maloletú do jeho osobnej starostlivosti, nežiadal upraviť rozsah vyživovacej povinnosti matky k maloletej. Zároveň z jeho návrhu nevyplýva, že by z vlastných finančných prostriedkov nedokázal zabezpečiť základné potreby maloletej, a teda že by bolo nevyhnutným uložiť matke povinnosť platiť výživné na maloletú v nevyhnutnej miere, nakoľko bez takéhoto rozhodnutia by bola výživa maloletej ohrozená.

18.14 Nakoľko neschopnosť otca aktuálne zabezpečiť uspokojovanie základných životných potrieb maloletej nevyplýva ani z doposiaľ vykonaného dokazovania vo veci samej, nebol správny postup súdu prvej inštancie, keď matke neodkladným opatrením uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 100 eur mesačne bez toho, že by v konaní boli osvedčené skutočnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ neexistuje naliehavá potreba pre okamžitý zásah súdu, nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia. Z týchto dôvodov potom odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti matke prispievať na výživu maloletej sumou 100 eur mesačne postupom podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

18.15 Pre poriadok však odvolací súd dodáva, že pokiaľ aj odvolací súd nezistil dôvody pre uloženie povinnosti matke prispievať na výživu maloletej neodkladným opatrením, neznamená to, že matka takúto povinnosť nemá. Ako už bolo uvedené vyššie, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je totiž ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť a obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, nakoľko dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Okrem toho, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že skutočný záujem rodiča o osobnú starostlivosť o maloleté dieťa sa prejavuje predovšetkým v tom, či a v akom rozsahu je rodič ochotný aj bez rozhodnutia súdu umožniť dieťaťu podieľať sa na jeho životnej úrovni, a to či už poskytovaním mu vecných plnení, ktoré dieťa potrebuje pre svoj riadny vývoj, ale poskytovaním mu výživy/platením mu aj výživného, na ktoré má dieťa bez ďalšieho voči obom jeho rodičom jednoznačný nárok. Ochota rodiča poskytovať dieťaťu výživu hoc aj bez rozhodnutia súdu o takejto povinnosti, je preto dôležitým faktorom, ktorý súd dôsledne vyhodnocuje a následne z neho aj vychádza pri rozhodovaní o tom, ktorému rodičovi zverí dieťa do osobnej starostlivosti.

19. Ďalšie odvolacie argumenty matky maloletej odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov veci uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu matky maloletej zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

20. O trovách odvolacieho konania súd nerozhodoval, nakoľko nešlo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 58 CMP). O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).